

**Základní škola národního umělce Petra Bezruče,
Frýdek-Místek, tř. T. G. Masaryka 454**

**PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ
VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ**

Č.j.:	Řád 02a/2016 – příloha č. 1 Školního řádu
Vypracoval:	Mgr. Zbyněk Šostý, ředitel školy
Schválil:	Mgr. Zbyněk Šostý, ředitel školy
Projednáno s pedagogickými pracovníky	2016-06-23
Projednáno ve školské radě	2016 –
Směrnice nabývá platnosti ode dne:	2016-09-01
Směrnice nabývá účinnosti ode dne:	2016-09-01
Změny ve směrnici jsou prováděny formou číslovaných písemných dodatků, které tvoří součást tohoto předpisu.	

Obsah

I. Úvod	2
II. Hodnocení a klasifikace.....	2
III. Zásady hodnocení a klasifikace	3
IV. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků.....	5
V. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků.....	5
VI. Stupně hodnocení a klasifikace.....	6
VII. Zásady pro používání slovního hodnocení včetně předem stanovených kritérií	6
VIII. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	7
IX. Celkové hodnocení žáka	8
X. Postup do vyššího ročníku, opakování ročníku	8
XI. Klasifikace chování.....	9
XII. Výchovná opatření	9
Výchovná opatření podle ustanovení § 17 vyhlášky č. 48/2005 Sb.	9
XIII. Charakteristika klasifikačních stupňů vyučovacích předmětů	10
Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií	10
XIV. Opravné a komisionální zkoušky	13
XV. Pravidla a kritéria hodnocení v ŠVP	14
XVI – Závěr	16

I. Úvod

1. Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona („Školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků a studentů.“). Směrnice je umístěna na webových stránkách školy a na přístupném místě školy podle § 30 školského zákona, prokazatelným způsobem s ní byli seznámeni zaměstnanci, žáci školy a o jejím vydání a obsahu byli informováni zákonní zástupci nezletilých žáků.
2. „Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků“ se uplatní při klasifikaci a hodnocení žáků Základní školy národního umělce Petra Bezruče, Frýdek-Místek, tř. T. G. Masaryka 454. Jsou v souladu s právními normami:
 - Zákon č. 561/2004 Sb., v platném znění (školský zákon)
 - Vyhláška MŠMT ČR č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech školní docházky, v platném znění
 - ŠVP – „Škola uvědomělého učení“
3. V souladu s těmito Zásadami se hodnotí a klasifikují vědomosti, dovednosti, návyky a výkony v předmětech teoretického, praktického a výchovného zaměření, a dále pak chování žáka.

II. Hodnocení a klasifikace

1. Hodnocením se rozumí posouzení vědomostí, dovedností, návyků či výkonů žáka.
2. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků je:
 - jednoznačné,
 - srozumitelné,
 - srovnatelné s předem stanovenými kritérii,
 - věcné,
 - všestranné.
3. Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
4. Hodnocení rozlišujeme na:
 - normativní hodnocení; tj. hodnocení vyjádřené např. v bodech, procentech, grafech, či pořadím /výkonové hodnocení/ atd.,
 - slovní hodnocení; tj. hodnocení vyjádřené verbálně, má stránku popisnou, hodnotící a preventivní,
 - klasifikace; tj. převedení normativního či slovního hodnocení do číselného stupně v souladu s obecně platnými zásadami pro klasifikaci.
5. Do hodnocení prováděného učitelem může být zahrnuto např. hodnocení dalšími učiteli, vzájemné hodnocení žáků, sebehodnocení atd.
6. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají učitelé zejména soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové...), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
7. Pro potřeby jednotného výkladu těchto **Pravidel rozlišujeme:**
 - Klasifikaci motivační; tou rozumíme např. ocenění snahy žáka v přístupu k přípravě na vyučování, aktivitu ve vyučování, dílčí zlepšení výsledků apod.
 - Klasifikaci vstupní; tou rozumíme motivační hodnocení žáka zpravidla tehdy, nebylo-li učivo ještě procvičeno a jinak ověřeno. Do celkového hodnocení se nezapočítává.
 - Klasifikaci dílčí; tou rozumíme klasifikaci žáka za výsledky jeho práce, které prokáže po probrání a procvičení některého tematického celku. Má charakter dílčí zkoušky.

- Klasifikaci kontrolní; tou rozumíme klasifikaci vědomostí, dovedností, návyků a výkonů žáka na konci klasifikačního období. Má charakter celkové zkoušky.
- Klasifikaci průběžnou; tou rozumíme komplexní hodnocení výsledků práce žáka v určité etapě klasifikačního období, např. ve čtvrtletí, před rodičovskými schůzkami apod.
- Klasifikaci souhrnnou; tou rozumíme stanovení klasifikačního stupně na konci klasifikačního období syntézou předchozích typů klasifikace a dalších hodnocení.

III. Zásady hodnocení a klasifikace

1. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen učitel) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
2. Při hodnocení žáka a při klasifikaci jeho činností, vědomostí, dovedností, návyků a výkonů vychází učitel ze svých záznamů o žákovi, které je povinen si vést.
3. Vyučuje-li jednomu předmětu více učitelů, na hodnocení žáka a jeho klasifikaci se podílejí společně. Nemohou-li se shodnout, o způsobu hodnocení a klasifikace rozhodne ředitel školy.
4. Učitel je povinen na začátku klasifikačního období žáky seznámit se zásadami a způsobem hodnocení a klasifikace, jichž bude ve svém předmětu užívat. Rovněž žáky seznámí se způsoby ověřování vědomostí a výsledků jejich práce. Užívá-li při klasifikaci stupnic, seznámí s nimi žáky.
5. Zkoušení nesmí být použito jako prostředku k upevnění kázně.
6. U žáka s tělesnou vadou či prokázanou vývojovou poruchou, poruchou učení nebo chování se při hodnocení a klasifikaci přihlídnou k závažnosti vady či poruchy a k jeho možnostem.
7. Případné zaostávání žáka v učení nebo jeho výkyvy v chování jsou projednávány na poradách, které k tomu určí ředitel školy. Za včasné podání informace kolegům a především třídnímu učiteli je odpovědný vyučující.
8. Učitel je povinen seznámit s výkyvy ve znalostech a chování žáka jeho zákonné zástupce. Je odpovědný za stanovení diagnózy a za přijetí preventivních opatření, která by měla vést k nápravě.
9. Při kázeňském prohřešku, který může vést ke snížení známky z chování, informuje učitel zákonné zástupce žáka, ředitele školy a třídního učitele žáka.
10. Třídní učitel stanoví diagnózu chování žáka komplexně a odpovídá za opatření přijatá k nápravě stavu.
11. Učitel je povinen projednat s žákem a jeho zákonnými zástupci postup při přípravě žáka k opravné zkoušce, případně k jiné komisionální zkoušce.
12. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
13. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Výjimku tvoří komisionální zkoušky. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) učitel zpravidla respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.
14. Hodnocení chování žáka ve škole i při akcích školy je nedílnou součástí celkového hodnocení žáka. Všechny projevy porušování norem chování, agresivity (včetně verbálních forem), netolerance či xenofobie je povinen řešit okamžitě ten pedagogický pracovník, který je projevu přítomen (popř. vykonává dozor). V co nejkratší době informuje třídního učitele a v případě závažnějších přestupků ředitele školy.
15. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 24 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, zapíše učitelé příslušných předmětů číslíci výsledky celkové klasifikace do katalogových listů (sw BAKALAŘI) a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu. Ve třídách, kde je využito slovní hodnocení, se výsledek celkové klasifikace zapíše do upravených katalogových listů slovně.

16. Žák musí být v předmětech, v nichž je vyžadována souhrnná klasifikace, vyzkoušen v průběhu pololetí nejméně čtyřikrát, z toho musí být alespoň jedenkrát zkoušen ústně. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa nebo při odložené klasifikaci.
17. Učitel je povinen rozvrhnout kontrolní, výkonové, praktické a další zkoušky rovnoměrně na celé klasifikační období.
18. Zkoušet a klasifikovat může učitel jen učivo předepsané osnovami, náležitě probrané a procvičené.
19. Žáka, který delší dobu chyběl ve výuce, může učitel zkoušet s určitým časovým odstupem, aby žák měl možnost si učivo doplnit.
20. Učitel je povinen žákům oznámit termín čtvrtletní kontrolní zkoušky nejméně tři dny dopředu a je povinen vymežit rozsah zkušného učiva.
21. Počet kontrolních prací a dalších zkušek tohoto typu oznámí učitel žákům na počátku školního roku.
22. V jednom dni smějí žáci psát pouze jednu kontrolní nebo dílčí zkoušku delší 35 minut.
23. Dílčí zkoušky písemného charakteru delší než 20 minut, ale kratší než 35 minut, smí žák absolvovat maximálně dvě v jednom dni, výjimkou je případ, kdy o další písemnou zkoušku žák sám požádá.
24. Učitel je povinen oznámit žákovi výsledek ústní zkoušky ihned, výkonové a praktické zkoušky pak v nejbližší vyučovací jednotce, výsledek písemné zkoušky oznámí do 7 dnů.
25. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
26. Učitel zajistí zapsání známek také do třídního katalogu (sw BAKALÁŘI) a dbá o jejich úplnost. Do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
27. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
28. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka: třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí; třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají.
29. Informace jsou rodičům předávány zejména elektronickou žákovskou knížkou (dále jen EŽK), při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.
30. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče učitel předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem, a to zejména pomocí EŽK.
31. Třídní učitelé (výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučeními psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.
32. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat – tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.

IV. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Kromě forem hodnocení práce žáků ze strany pedagogických pracovníků mají žáci možnost používat také formy sebehodnocení. Škola jim pro tyto formy vytváří odpovídající podmínky. Tím je zajišťována také zpětná vazba objektivita hodnocení ze strany školy jako vzdělávací instituce.
2. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků. Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi učiteli, způsobem přiměřeným věku žáků.
3. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.
4. Chyba je přirozená součástí procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat, hodnocení žákova výkonu nelze provést jen klasifikací, musí být doprovázeno rozbořem chyb žáka. Chyba je důležitý prostředek učení.
5. Při sebehodnocení se žák snaží vyjádřit:
 - co se mu daří,
 - co je potřeba ještě zvládnout, jaké má rezervy,
 - jak bude pokračovat dál.
6. Pedagogové vedou žáka, aby komentoval své výkony a výsledky.
7. Sebehodnocení žáků nemá nahradit klasické hodnocení (hodnocení žáka pedagogem), smyslem je doplňovat a rozšiřovat evaluační procesy a více aktivizovat žáka.
8. Na konci pololetí žák písemnou nebo ústní formou provede sebehodnocení v oblasti:
 - zodpovědnost,
 - motivace k učení,
 - sebedůvěra,
 - vztahy v třídním kolektivu.
9. Škola může nabídnout vedle možnosti srovnávacích objektivizovaných testů (SCIO, KALIBRO, CERMAT, ČŠI...), které jsou jednoznačně formami vnější srovnávací evaluace, také možnost využívání softwarových produktů, které umožní bez jakéhokoli zásahu pedagoga ověření stupně dosažených znalostí, dovedností...
10. Žák je veden k tomu, aby byl schopen posoudit úroveň následujících kompetencí (včetně kompetencí sociálních):
 - schopnost přímé aplikace získaných kompetencí v praxi,
 - schopnost orientovat se v daném problému s využitím získaných vědomostí, znalostí, dovedností,
 - schopnost prosadit se v třídním kolektivu při řešení týmového úkolu,
 - schopnost samostatné prezentace svých znalostí formou otevřených mluvních cvičení, psaných textů ve formě úvah, zamyšlení...
 - schopnost výběru – pochopení významu jednotlivých částí rozsáhlejších testovacích souborů, selekce nepodstatných částí a schopnost řešení dominantních částí úloh,
 - schopnost změny své sociální role v kolektivu vrstevníků,
 - schopnost využívání mezipředmětových vazeb,
 - schopnost aplikovat etické principy v praxi
 - schopnost pochopení rovnováhy práv a povinností,
 - pochopení své role v kolektivu.

V. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
2. Na vysvědčení je hodnocení výsledků vzdělávání žáka vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
3. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo

zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

- U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
- Při průběžné klasifikaci žáků je využívána „váha známky“ (viz Příloha č. 1).

VI. Stupně hodnocení a klasifikace

- Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

<i>1 – velmi dobré</i>	<i>2 – uspokojivé</i>	<i>3 – neuspokojivé</i>
------------------------	-----------------------	-------------------------
- Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

<i>1 – výborný</i>	<i>2 – chvalitebný</i>	<i>3 – dobrý</i>
<i>4 – dostatečný</i>	<i>5 – nedostatečný</i>	
- Při hodnocení žáka podle odstavců 1 a 2 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavců 1 a 2.

VII. Zásady pro používání slovního hodnocení včetně předem stanovených kritérií

- O tom, zda budou výsledky vzdělávání žáka vyjádřeny na vysvědčení slovním hodnocením, rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
- Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
- Je-li žák hodnocen slovně, třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
- U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne o použití slovního hodnocení ředitel školy, a to na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
- Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.
- Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

Prospěch	
Ovládnutí učiva	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 – nedostatečný	neovládá
Myšlení	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti, samostatný
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně

3 - dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 - dostatečný	nesamostatné myšlení, pouze s nápovědou
5 - nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Vyjadřování	
1 - výborný	výstižné a poměrně přesné
2 - chvalitebný	celkem výstižné
3 - dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 - dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 - nedostatečný	nedokáže se samostatně vyjádřit, i na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí	
1 - výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 - chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 - dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 - dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 - nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Aktivita, zájem o učení	
1 - výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 - chvalitebný	učí se svědomitě
3 - dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 - dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 - nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné
Chování	
1 - velmi dobré	Viz článek XI. Klasifikace chování, bod 4
2 - uspokojivé	Viz článek XI. Klasifikace chování, bod 4
3 - neuspokojivé	Viz článek XI. Klasifikace chování, bod 4

VIII. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků znevýhodnění a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje znevýhodnění žáka, a na obou stupních základní školy.
2. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zdůrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.
3. Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projednává třídní učitel, výchovný poradce, školní psycholog a ostatní učitelé.
4. Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.
5. Učitel respektuje doporučené způsoby práce a hodnocení žáka, popsané ve zprávě o psychologickém vyšetření. Volí takové způsoby prověřování znalostí žáka, ve kterých se co nejméně projevuje zdravotní znevýhodnění (např. doplňování jevů místo diktátů, ústní zkoušení místo písemných prací či naopak, zkrácený rozsah písemných prací...).
6. Podle druhu znevýhodnění využívá učitel speciální metody, postupy, formy a prostředky vzdělávání a hodnocení, kompenzační, rehabilitační a učební pomůcky, speciální učebnice a didaktické materiály.

IX. Celkové hodnocení žáka

1. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni
 - prospěl(a) s vyznamenáním
 - prospěl(a)
 - neprospěl(a)
 - nehodnocen(a)
2. Žák je hodnocen stupněm:
 - prospěl(a) s vyznamenáním**, pokud není v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 2,
 - prospěl(a)**, pokud není v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
 - neprospěl(a)**, pokud je v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li na konci druhého pololetí z některého povinného předmětu hodnocen,
 - nehodnocen(a), pokud na konci prvního pololetí** není možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem.
3. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
 - pracoval(a) úspěšně,**
 - pracoval(a).**

X. Postup do vyššího ročníku, opakování ročníku

1. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených školním vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, ředitel školy určí pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
3. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, ředitel školy určí pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.
4. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li učitelem žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
5. V případě, že se žádost o přezkoušení výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy nebo krajský úřad, pokud je v daném předmětu žák vyučován ředitelem školy, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2 školského zákona v platném znění. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to

nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

6. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
7. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

XI. Klasifikace chování

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.
2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování, která stanoví řád školy, během klasifikačního období.
3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
4. Kritéria pro jednotlivé stupně chování jsou následující:

Stupeň 1 - velmi dobré

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevnování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští naprosto ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 - uspokojivé

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy, žák ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků i po udělení důtky třídního učitele.

Stupeň 3 - neuspokojivé

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně-vzdělávací činnost školy. Zpravidla se i přes udělení důtky ředitele školy dopouští dalších přestupků.

XII. Výchovná opatření

Výchovná opatření podle ustanovení § 17 vyhlášky č. 48/2005 Sb.

1. V souladu s ustanovením § 31 odst. 1) zákona č. 561/2004 Sb., výchovnými opatřeními jsou **pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření**, která může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.
2. **Pochvaly a ocenění ředitele školy.** Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.
3. **Pochvalami a oceněními jsou:**
 - a) **Pochvala ředitele školy** - ředitel může žákovi na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě návrhu obce či krajského úřadu po projednání v pedagogické radě udělit za mimořádný projev humánnosti, občanské a školské iniciativy, za vysoce záslužný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci pochvalu ředitele školy.

- b) **Výroční cena** - ředitel a rada školy mohou žákovi udělit po projednání v pedagogické radě za opakované vysoce záslužné činy přesahující běžný rámec pochvaly, či za dlouhodobé vynikající úspěchy ve školní práci spojené s dlouhodobou (opakovanou) vzornou reprezentací školy výroční cenu, která je spojena s věčným darem. Tato cena je výlučně udělována žákům, kteří v daném roce ukončují základní vzdělání.
- c) **Pamětní list absolventa školy** - ředitel může absolventům školy, kteří úspěšně dokončili povinnou školní docházku v 9. ročníku, udělit pamětní list absolventa školy.
4. Ředitel školy neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
5. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená do dokumentace školy a rovněž na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.
6. **Pochvaly a ocenění třídního učitele**

Pochvala třídního učitele - třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit **pochvalu třídního učitele** za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci. Udělení pochvaly se zaznamená do dokumentace školy a rovněž na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

7. **Kázeňská opatření**

7.1. Při porušení povinností stanovených školním řádem může být podle závažnosti tohoto porušení žákovi uloženo(a):

- a) **Napomenutí třídního učitele** – ukládá třídní učitel bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí.
- b) **Důtka třídního učitele** – ukládá ji třídní učitel po projednání s ředitelem školy za závažnější či opakované porušení řádu školy, norem slušnosti; důtka třídního učitele se uděluje před kolektivem třídy.
- c) **Důtka ředitele školy** – ukládá ji ředitel školy po projednání v pedagogické radě za vážná porušení řádu školy, zvláště za porušování norem slušnosti, za neomluvené absence, za agresivitu vůči spolužákům i dospělým a další závažná provinění. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností řádu školy a jsou postihovány tímto opatřením s následným dopadem na hodnocení chování za klasifikační období.

Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci. Uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy.

XIII. Charakteristika klasifikačních stupňů vyučovacích předmětů

Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

1. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do dvou skupin:
 - předměty s převahou teoretického zaměření a praktických činností,
 - předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.
2. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

3. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

3.1. Výchovně-vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 – výborný:

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní i písemný projev je správný, přesný a výstižný, grafický projev je přesný a estetický. Dopouští se v práci jen drobných nedostatků. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

V praktických činnostech projevuje kladný vztah k práci, pracuje pohotově, samostatně. Účelně si umí sám rozvrhnout vykonávanou činnost, udržuje účelný pořádek a dodržuje bezpečnost práce. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Dbá na hospodárnost.

Stupeň 2 – chvalitebný:

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadovanou intelektuální a motorickou činnost. Samostatně a produktivně nebo s malou dopomocí učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, logicky, tvořivě. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činností je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností.

V praktických činnostech projevuje kladný vztah k práci, samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky. V jeho práci se neobjevují podstatné chyby. Účelně si organizuje vlastní práci, dbá o pořádek, bezpečnost a hospodárnost činností. K překonání překážek občas potřebuje radu učitele.

Stupeň 3 – dobrý:

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnost a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činností a projevů se objevují nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky.

V praktických činnostech uplatňuje žák získané teoretické poznatky s pomocí učitele. Dopouští se chyb. Vlastní činnost organizuje méně účelně, dbá o pořádek a bezpečnost. Má smysl pro hospodárnost.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je

nesamostatný. V logice myšlení se objevují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky a chyby, dovede je však s pomocí učitele opravit.

V praktických činnostech pracuje žák bez zájmu. Získané teoretické poznatky dovede uplatnit jen částečně a se soustavnou pomocí učitele. Dopouští se větších chyb. Ne vždy je schopen účelně organizovat pracovní činnost, méně dbá o pořádek a bezpečnost. Porušuje zásady hospodárnosti.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně, má v nich závažné a značné nedostatky. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s pomocí učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení. V ústním i písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti.

V praktických činnostech nemá zájem o práci. Teoretické znalosti neumí uplatnit ani s pomocí učitele. Neumí svou práci organizovat, nedbá o pořádek ani bezpečnost.

4. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, dramatická výchova, tělesná a sportovní výchova a další vzdělávací obory v rámci ŠVP, které svým obsahem mají převahu výchovného zaměření.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

4.1. Výchovně-vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 – výborný

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí podle požadavků osnov v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 – dobrý

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

XIV. Opravné a komisionální zkoušky

A) Opravné zkoušky

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy; v případě, že je učitelem daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad. Pro složení komise a její činnost platí ustanovení platná pro komisionální přezkoušení.
4. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
5. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

B) Komisionální přezkoušení

1. Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že učitelem daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - zkoušející učitel, jímž je učitel daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný učitel daného předmětu,
 - přísedící, kterým je jiný učitel daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
3. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.
4. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
6. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

7. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
8. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

XV. Pravidla a kritéria hodnocení v ŠVP

Hodnocení žáků / Profil žáka po 5. a po 9. ročníku

Žák ví, co se má naučit a proč.

Žák ví, co bude dělat pro to, aby se něco naučil.

Žák ví, jak bude hodnocen, zná pravidla a kritéria hodnocení.

1. Pravidla

Pravidla jsou vymezení způsobu hodnocení pro jednotlivé stupně, konkrétní ročníky (klasifikace, slovní hodnocení). Vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých vzdělávacích oborů školního vzdělávacího programu a tím i utváření klíčových kompetencí

1.1. Doporučená pravidla pro hodnocení žáků 1.–3. ročníku

Pro hodnocení žáků 1.–3. ročníku prvního stupně se doporučuje slovní hodnocení. Slovní hodnocení je souhrnná písemná zpětná vazba o tom, co dítě zvládlo a o cílech jeho vzdělávání pro další období. Hlavním účelem je sledovat a zaznamenat pokrok žáka a přesně posoudit úroveň, které dosáhl.

Pro přehlednost a zjednodušení sebehodnocení žáků a účelnost poskytnuté zpětné vazby učitelem je doporučeno používat týdenní plány pro žáky, kde je zaznamenán stručný výčet cílů pro daný týden.

Využívá se metody portfolia, to je shromažďování ukázek toho, co má dítě zvládnuto. Žáci jsou spoluvůrci svého portfolia (rozhodují o zařazení ukázek). Portfolia jsou nepostradatelnou součástí rozhovorů s rodiči (je doporučena schůzka rodič–žák–učitel).

1.2. Doporučená pravidla pro hodnocení žáků od 4. ročníku

Od 4. ročníku jsou žáci klasifikováni známkou. Slovní hodnocení a sebehodnocení (převážně ústní forma) žáků zůstává nedílnou součástí výuky.

1.3. Další doporučená pravidla,

kteřá budou učitelé u jednotlivých hodnocení uplatňovat (dle věku žáků, dle jednotlivých předmětů, vliv žáků na hodnocení):

- Základním pojmem je zpětná vazba, tzn. informace o správnosti postupu, průběhu či výsledku (správně, nesprávně, málo, příliš).
- Vhodná pozitivní formulace.
- Partnerský vztah k dětem (vyvarovat se mocenských postojů vůči dětem).
- Seznámit žáky s cíli a s kritérii hodnocení.
- Sebehodnocení žáka je nedílnou součástí hodnocení.
- Skupinová práce se nehodnotí známkou, známku žák získává jen za individuální výkon.
- Pravidelnou součástí vyučování je reflexe. Žáci hovoří o tom, jaké kompetence potřebovali ke zvládnutí úkolu, co by měli udělat jinak, jak a proč.

2. Kritéria

- Volí se s ohledem na klíčové kompetence.
- Žáci jsou s kritérii hodnocení vždy dopředu seznámeni (dle způsobu práce, hodnoceného jevu, dle věku žáků...).

3. Profil žáka

Profil žáka definuje očekávanou úroveň naplňování klíčových kompetencí stanovenou pro všechny absolventy jednotlivých etap vzdělávání, popisuje žakovu úroveň po 3., 5. a 9. ročníku. Profil žáka po devátém ročníku je chápán jako výstupní a vychází z něj celkové hodnocení žáka po absolvování základního vzdělání.

Profil žáka po 3. ročníku

- Plynule a s porozuměním čte texty přiměřeného rozsahu a náročnosti.
- Porozumí písemným nebo mluveným pokynům přiměřené složitosti.
- Respektuje základní komunikační pravidla rozhovoru.
- Pečlivě vyslovuje.
- Volí vhodné verbální i nonverbální prostředky řeči v běžných školních i mimoškolních situacích.
- Zvládá základní hygienické návyky spojené se psaním.
- Vyjadřuje své pocity z přečteného textu.
- Čte, zapisuje a porovnává přirozená čísla do 1000, užívá a zapisuje vztah rovnosti a nerovnosti.
- Užívá lineární uspořádání: zobrazí číslo na číselné ose.
- Provádí z paměti jednoduché početní operace s přirozenými čísly.
- Orientuje se v čase.
- Popisuje jednoduché závislosti z praktického života.
- Rozezná, pojmenuje, vymodeluje a popíše základní rovinné útvary a jednoduchá tělesa; nachází v realitě jejich reprezentaci.
- Vyznačí v jednoduchém plánu místo svého bydliště a školy, cestu na určené místo a rozliší možná nebezpečí v nejbližším okolí.
- Rozliší přírodní a umělé prvky v okolní krajině a vyjádří různými způsoby její estetické hodnoty a rozmanitost.
- Projevuje toleranci k přirozeným odlišnostem spolužáků, jejich přednostem i nedostatkům.
- Využívá časové údaje při řešení různých situací v denním životě, rozlišuje děj v minulosti, přítomnosti a budoucnosti.
- Uplatňuje elementární poznatky o sobě, o rodině a činnostech člověka, o lidské společnosti, soužití, zvycích a o práci lidí.
- Uplatňuje základní hygienické, režimové a jiné zdravotně preventivní návyky, dodržuje zásady bezpečného chování tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných.
- Chová se obezřetně při setkání se známými jedinci, odmítne komunikaci, která je mu nepřijemná; v případě potřeby požádá o pomoc pro sebe i pro jiné dítě.
- Uplatňuje základní pravidla účastníků silničního provozu.
- Reaguje adekvátně na pokyny dospělých, které se týkají mimořádných událostí.

Profil žáka po 5. ročníku

- Zdvořile vystupuje a jedná.
- Utváří vlastní postoje.
- Omluví se, přizná chybu.
- Rozlišuje dobro a zlo.
- Dodržuje pravidla a chápe, že usnadňují komunikaci s ostatními lidmi.
- Poznává své duševní a fyzické možnosti, nabývá dovednost sebepoznávání.
- Váží si svého i cizího života.
- Poznává význam zdravého životního stylu.
- Chová se ohleduplně k lidem, přírodě.
- Částečně se orientuje ve světě informací.
- Rozšiřuje slovní zásobu, pojmenovává pozorované skutečnosti.
- Poznává a dodržuje zásady zdravého způsobu života, osvojuje si schopnost pracovat ve skupině.
- Rozvíjí svou schopnost logického a tvořivého myšlení.
- Rozvíjí své pracovní návyky, pracovní postupy.

Profil žáka po 9. ročníku

- Zvládá běžná pravidla mezilidské komunikace.
- Rozvíjí pozitivní vztah k jazyku v rámci interkulturní komunikace.
- Samostatně získává informace z různých zdrojů.
- Na veřejnosti vystupuje kultivovaně.
- Samostatně řeší problémy, používá kritické myšlení.
- Prakticky uplatňuje získané poznatky a dovednosti.
- Pracuje v kolektivu, zapojuje se do diskuse, obhajuje své názory.
- Kriticky zhodnotí výsledek svého učení.
- Užívá logické úvahy a kombinačního úsudku při řešení problémů a úloh.
- Pracuje s informacemi – vyhledávání, přenos, zpracování, uložení, praktické využití.
- Projevuje úctu k vlastnímu národu i k jiným národům a etnikům.
- Respektuje kulturní či jiné odlišnosti lidí, skupin i různých společenství.
- Orientuje se v aktuálním dění v ČR, EU a ve světě.
- Kriticky vnímá předsudky v nazírání na roli žen ve společnosti.
- Rozlišuje názory a postoje ohrožující lidskou důstojnost nebo odporující základním principům demokratického soužití.
- Chápe nutnost celoživotního sebepoznání a vědomého rozvíjení své osobnosti.
- Chápe základní ekologické souvislosti a environmentální problémy.
- Propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na přírodní jevy.
- Formuluje závěry na základě pozorování a pokusů.
- Chová se zodpovědně v krizových situacích.
- Rozvíjí estetické cítění, vkus, představivost, tvořivost a originálně řeší úkol.
- Uvědomuje si významovou provázanost všech druhů umění.
- Chápe zdraví jako vyvážený stav tělesné, duševní a sociální pohody.
- Projevuje kritický postoj k návykovým látkám, domácímu násilí, šikaně či jiné agresivitě.
- Projevuje pozitivní postoj ke správné životosprávě, k vědomé péči o své zdraví, aktivnímu zapojení do činností podporujících zdraví.

XVI – Závěr

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ jsou součástí právního systému organizace a je závazný pro všechny zaměstnance v oblasti výchovně-vzdělávací.